

YİĞİTLİKLE ALÇAKGÖNÜLLÜLÜK

M.Hadi İLBAŞ

İnsanın doğasında vardır övünmek Bazıları bire bin katar yaptıklarını anlatırken. Günlük yaşamda, politik alanda. böylelerinin yüzlercesi ile karşılaşmak olası.

Öbür yandan ötekilerin belki de hiç yapmadığını yapan ama sessiz kalmayı yeğleyen insanlar vardır. Onların özelliği yaptıklarını süsleyip püslüyüp teşhir etmemek. Aşağıda yaptıklarını anlatacağım kişi bu bir avuç insandan biri.

Birinci olay:

Erem'in babası Türk, annesi Fransız. İlk ve orta öğreniminin büyük bölümünü Fransa'da yaptı..

Yüksek öğrenimini Kuzey Kıbrıs'ta tamamladı. Türkiye'de konusu ile ilgili çeşitli kuruluşlarla çalıştıktan sonra daha iyi bir iş bulmak umuduyla Fransa'ya gitti. Askerliği gelip çatmıştı. Türk Konsolosluğuna gitti. NATO ülkelerinden birinde askerliğini yaparsa Türkiye'de bu geçerli sayılırdı. Böylece 12 ay sürecek askerlik görevine başladı. Birkaç ay sonra onbaşılığa yükseldi. Bulduğu birlikte ırkçı bir Fransız astsubay başçavuş vardı. Fransız olmayanlara karşı tutumu hiç dostça değildi. Erem onbaşı olduktan sonra ona sordu: "Erem sen Fransız mısın, Türk müsün?" Erem, "annemden dolayı Fransız, babamdan dolayı Türküm" yanıtını verdi. Altı ay sonra Erem'i çavuşluğa terfi ettirdiler. Çavuşluk rütbesinin bir törenle takılması komutanlıkça kararlaştırılmıştı. Komutan Erem'in başarılarını anlattıktan sonra çavuşluk rütbesini koluna takmıştı Tam o sırada uzaktan Fransız başçavuşun sesi duyuldu: "Erem annenden dolayı Fransız, babandan dolayı Türk olduğun söylüyorsun. Sana önemli bir soru. Fransa ile Türkiye arasında bir savaş çıkarsa ne tarafı tutar-

sın? Birden bir ölüm sessizliği çöktü kışlaya.

Erem "başçavuşum, bana sık sık Fransız mı, Türk mü olduğumu sordunuz. Şimdi de böyle bir soru ile beni karşı karşıya bırakıyorsunuz Türkiye ile Fransa arasında bir savaş çıkması hiç istemediğim bir konu. Ben savaştan yana değilim. İsterim ki, dünyada hiç savaş olmasın. Ne var ki, Türkiye ile Fransa arasında bir savaş çıkarsa, babamdan dolayı Türk, ayrıca müslümanım. O nedenle Türkiye 'ye karşı silah kullanmam. Türkiye tarafında yer alırım."

Ertesi sabah Erem , doğru garnizon komutanına gitti. "Komutanım bana çavuşluk rütbesini veriniz. Sağ olun Ayrıca, bunun için bir tören düzenlediniz. Dünkü olaya tanık oldunuz. Fransız ordusunda bir çavuş olarak bir savaş durumunda Türkiye tarafını tutacağımı söyledim. O zaman ben bu rütbeyi hakketmedim. Verdiğiniz rütbeyi size geri vermeye geldim."

Komutan, "bu rütbeyi sen istediğin için vermedik. Buna layık olduğun için onu biz verdik. Dün olanları unut. Görevine devam et" dedi.

Erem bu olaydan dolayı övünmek şöyle dursun, onu yakınlarına bile anlatma gereğini duymadı.

Onlar bunu dolaylı öğrendiler.

İkinci Olay:

Erem Marsilya'dadır. Marsilya tam bir kozmopolit kent. Araplar, Ermeniler, Kürtler, Türkler küçümsenmeyecek sayıda.

Ermeniler her yıl 24 Nisanda sözde soykırımı protesto etmek amacı ile toplantılar yaparlar. 24 Nisan 2003 günü Türkiye Başkonsolosluğunun

önünde yine bir protesto gösterisi düzenlemişlerdi. Sözde soykırımı lanetleyen, Türkleri kötülleyen pankartların yanında konuşmacılar 1915'te Ermenilerin nasıl acımasızca öldürüldüklerini belirten konuşmalar yapıyorlardı. PKK sempatzanı bir grup da onları destekliyordu. Erem kalabalık arasında olup biteni izlemekteydi. İçinden "bunlar şimdi bayrak yakabilirler" düşüncesi geçmişti ki, bir Ermeni elinde Türk Bayrağı ile orta yere geldi ve cebinden çıkardığı çakmak ile bayrağı tutuşturdu. Alkışlar, bağrıışmalar arasında Erem yerinden fırladı, yanan bayrağı kollarının arasına alarak söndürmeye başladı. Onun da yerdeki bayrağı çiğneyeceğini sanan Ermeniler önce alkışlamaya başlamışlar, söndürmeye çalıştığını görünce saldırıya geçerek yumruk, tekme, tokatla linç hareketine girişmişlerdi. Bir olay çıkabileceğini düşünerek orada toplanan polisler hemen müdahale ederek Erem'i saldırganların elinden kurtarmışlardı.

Erem' in vücudunun çeşitli yerleri yanmıştı. Tedavisi günlerce sürdü. Olayın ertesi günü hastane dönüşü sokakta ona rastlayan bir kısım Türk ona sarılarak, "dün yerel televizyonda yaptıklarını gördük. Seni alkışladık. Sen bir kahramansın" dediler.

Olaydan birkaç gün sonra Başkonsolos Erem'i telefonla arayarak onu konsolosluğa davet etmiş, onu içten kutlayarak yaptığı hareketin bir vatanseverlik olduğunu belirtmiş, ayrıca, "burası senin evin, ne zaman istersen gel" demişti.

Olaydan bir süre sonra Paris Büyükelçimizden Erem'e bir mektup geldi. Bu mektubu aşağıda

okuyacaksınız. Ne var ki Erem, bu olaydan hiç söz etmedi. Annesi de, babası da çok sonra öğrenebildiler.

Erem altı ay sonra annesini ziyarete gittiğinde

ellerindeki yanık izleri annesinin dikkatini çekmişti. Ne olduğunu sorduğunda önce söylemek istememiş, ısrar edince anlatmak zorunda kalmıştı. Türkiye'deki babası ise olayı ancak on ay sonra öğrenebildi. Erem annesine sıkı sıkı tembih etmiş, "sakın bu olayı babama duyurma. Gazetelere verir, beni teşhir eder. Böyle bir şey istemiyorum" demişti.

Büyükelçimizin aşağıdaki mektubunu Erem'den habersiz açıklıyor, yorumu okurlara bırakıyorum.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ BÜYÜKELÇİLİĞİ

Büyükelçi

Paris, 23 Mayıs 2003

Erem Ender İLBAŞ

13, rue Henry

13007, Marseille

24 Nisan 2003 günü Marsilya Başkonsolosluğumuz önünde yaptıkları gösteri sırasında, Türkiye Cumhuriyetine karşı her zamanki mesnetsiz ithamlarda bulunarak dil uzatan ve bayrağımıza saldıran göstericilere tepkisiz kalmayarak, vatan sevgisi ve bayrağa saygı gibi milletimizin ortak değerlerinin verdiği güçle olaya müdahale etmeniz beni çok mütehassis etti. Muhataplarınızın esasen bilinen gerçek yüzlerinin yeniden sergilenmesine de yol açan bu olaydaki vatanperverliğiniz ve duyarlılığınız herkese örnek olması gereken bir davranıştır.

Bu hislerle sizi içten kutluyor, esenlik ve başarılar diliyorum.

Uluç ÖZÜLKER